

Десятина або морозиво?

Кеті могла повернути їх пізніше, чи не так?

Мікаела Вілкінс
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Кеті та її брат Крістіан поставили свої велосипеди на траві.

“Хочеш поїхати в магазин за морозивом?” — запитав Крістіан.

“Так!” — сказала Кеті. Надворі було спекотно, і їхати на велосипеді було важко. Морозиво було як раз тим, що треба!

Кеті побігла в дім. Вона знайшла маленьку сумку, в якій зберігала свої гроші. Коли вона відкрила її, то насупилася. У неї не було достатньо грошей на морозиво.

Потім вона поглянула на банку з грошима на полиці. Вона зберігала там свої гроші з десятини, щоб віддати єпископу. Там було достатньо грошей на морозиво!

Кеті взяла трохи грошей зі своєї банки з десятиною. Потім вони з Крістіаном поспішили до магазину і вибрали смаки, які були їм до вподоби. Кеті почувалася трохи винною, коли лизала своє шоколадне морозиво в ріжку. Але вона взяла не дуже багато грошей. Вона могла повернути їх згодом.

Через кілька тижнів Кеті знову пішла по морозиво. Їй знову не вистачало грошей, тож вона взяла ще трохи зі своєї банки з десятиною. *Їх я також поверну,* — сказала вона собі.

Кеті продовжувала брати гроші зі своєї банки з десятиною. Вона завжди обіцяла їх повернути. Але було важко згадати, скільки вона взяла. І в неї не було достатньо грошей, щоб докласти.

Невдовзі настав час співбесіди її сім'ї щодо десятини. Вони мали зустрітися з єпископом Левіттом. Він запитає кожного з них, чи сплатили вони повну десятину з усіх грошей, які заробили того року.

Тієї неділі Кеті поклала решту грошей десятини у конверт і віддала єпископу. Але вона знала, що цього недостатньо. Їй стало недобре.

Пізніше сім'я Кеті сиділа разом в офісі єпископа Левітта.

“Чи сплачуєш ти повну десятину?” — єпископ Левітт запитав Крістіана.

“Так!” — сказав Крістіан.

Кеті совалася на стільці. Чи буде правильно сказати йому, що вона також є платником повної

десятини? Вона *ще* не сплатила всю свою десятину, але збиралася це зробити!

“Чи сплачуєш ти повну десятину?” — запитав Кеті єпископ Левітт.

Кеті схилила голову. Обманювати було б неправильно.

“Ні, — тихо сказала вона. — Я використала трохи грошей з десятини, щоб купити морозиво”.

“Я знаю, що Небесний Батько вдячний за десятину, яку ти зараз сплатила. Коли ми робимо неправильний вибір, ми можемо покаятися і намагатися виправити наші вчинки”.

Єпископ Левітт усміхнувся Кеті. “Я знаю, що ти будеш намагатися платити всю свою десятину в майбутньому”.

Кеті кивнула. Вона хотіла бути платником повної десятини!

Наступного разу, коли Кеті заробила трохи грошей, вона поклала 10 відсотків у свою банку з десятиною. Потім вона доклала ще трохи. *Чи покриє це те, що я взяла?* — подумала вона. Вона додала ще трохи, про всяк випадок.

Але в неї все одно було відчуття провини. Можливо, треба було б сплатити ще більше десятини, доки вона не відчує, що все повернула. І вона обхопила голову руками.

У кімнату зайшла мама. “Щось не так?”

Кеті зітхнула. “Я не знаю, скільки десятини мені потрібно сплатити, щоб повернути те, що я витратила”.

Мама обійняла Кеті. “Я рада, що ти хочеш виправити свою помилку, — сказала вона. — Але іноді нам просто потрібно почати там, де ми є, і спробувати знову. Небесний Батько простить нас, коли ми робимо все можливе, щоб покаятися”.

Це правда? Навіть її помилку з десятиною?

Коли мама пішла, Кеті помолилася. “Небесний Батьку, мені шкода, що я не сплатила всю свою десятину. Я хочу повернути її, але не знаю, скільки я винна. Чи пробачиш Ти мені і дозволиш спробувати знову?”

Кеті відчула спокій. Було правильно попросити про прощення. Вона знала, що з того часу Небесний Батько допоможе їй чинити краще! ●